

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1870 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΕΤΟΣ ΟΓΔΩΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΝ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΑ
ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΣΟΝ ΑΜΕΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ
1886

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΠΑΡΟΥΣ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΙΣΙΘΗΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ

Διά τὸ Ἐξωτερικόν..... Δρ. Ν. 20.
» » Ἐσωτερικόν..... » » 15.
» τοὺς κκ. Φοιτητάς..... » » 8.

ΣΥΝΑΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
Ὅδὸς Πινακωτῶν
ΑΡΙΘΜΟΣ Β

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Κλινικὴ Θ. Ἀφεντούλη (ἐν Πειραιεῖ). Μυϊκὴ ἀτροφία, ὑπὸ Α. Πολιτάκη. (Συνέχ.) — Γενικὴ ἔκφρασις τῶν περὶ τοῦ ἀσθματος θεωριῶν. Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων Α. Βλαχουπόλου (ἐν Βερολίῳ). (Συνέχ.) — Ἰωδιοφόρμιον εἶσοσμα. — Κόνις κατὰ τῶν δυσωδῶν ἰδρωμάτων. — Κοκαίνης σκευάσματα δι' ἐμφυσησεις καὶ ψεκασμοὺς. — Κόνις εἰς θεραπ. τῶν σφιλικῶν κονδυλωμάτων. — Ἀλοιφὴ κατὰ τῆς κωφώσεως. — Ἰωδιοφόρμιον χρήσις. — Θεραπεία τῆς νευραλγίας τοῦ Τριδύμου νεύρου τῆς χρήσεως ἰταλικῆς κοκαίνης. — Λόγος ἐπιτάφιος εἰς Καρ. Πρετεντέρην Τυπάλδου, ὑπὸ Κ. Δηλιγιάννη. — Εἰδοποιήσεις. — Παραρρημάτων διορθώσεις. — Βιβλ. δελτίον.

ΚΛΙΝΙΚΗ Θ. ΑΦΕΝΤΟΥΛΗ (ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ).

ΜΥΙΚΑΙ ΑΤΡΟΦΙΑΙ.

ὑπὸ Α. ΠΟΛΙΤΑΚΗ.

(Συνέχεια. ὅρα σελ. 83).

Ἀθανάσιος Δ... ἐτῶν 21 ποιμήν. — Οἱ γονεῖς αὐτοῦ ζῶσι καὶ εἶναι ὑγιεῖς ὡς καὶ οἱ ἀδελφοὶ του. Οὐδεὶς δὲ τῶν τῆς οἰκογενείας του ἐπαθε ποτε νευρικὸν νόσημα οἰονδῆποτε. Καὶ αὐτὸς δὲ οὗτος, πλὴν διαλειπόντων πυρετῶν κατὰ τὴν παιδικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν, οὐδὲν νόσημα ἄξιον λόγου ὑπέστη ποτέ. Ἰδίως δὲ οὐδέποτε σύφιλι, οὔτε ἦν καταχραστῆς
ΓΑΛ. ΤΟΜ. ΙΒ΄.

των οίνοπνευματωδών. Ἡ μὴν κακὴ ἔξις, ἣν δύναται τις ν' ἀνεύρη ἐν τοῖς προηγουμένοις αὐτοῖς, εἶναι ἢ τοῦ ἀναντισμοῦ. Οὐδέποτε ἐξετέθη εἰς ἐπιρρεῖας δυναμένας νὰ ἐπιφέρωσι τὴν ἀπὸ τοῦ μολύβδου δηλητηρίασιν.

Κατὰ ὀκτώβριον τοῦ 1883 συμπλακεῖς μετ' ἄλλων ἔλαβον ἑλαφρὰ κτυπήματα διὰ βλάβου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ δεξιοῦ ἀνωτέρου καὶ κατωτέρου ἄκρου. Μετὰ 10 δὲ ἡμέρας ἀποπειραθεὶς νὰ διαβῇ ποταμὸν μικροῦ δεῖν παρεσύρετο ὑπὸ τοῦ ρεύματος. Εἰς τὰ συμβάντα ταῦτα τείνει ν' ἀποδώσῃ τὰ κατόπιν παρουσιασθέντα αὐτῷ φαινόμενα.

Ὅπως δὴ ποτε 20 περίπου ἡμέρας μετὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο συμβεβηκὸς ἠσθάνθη τὸ πρῶτον ἑλαφρὸν πόνον κατὰ τὸ ἐσωτερικὸν σφυρὸν τοῦ δεξιοῦ ποδός· καὶ ὁ πόνος μὲν οὗτος βραχὺν διαμείνας χρόνον ἐξέλιπε, τὸ ἄκρον ὅμως ἀπέμεινε ἀδύνατον καὶ ὁ ἄρρωστος ἤρξατο νὰ χωλαίνῃ. Τῆς κατὰ τὸν ἀριστερὸν πόδα ἀδυναμίας ταύτης βαθμηδὸν προκίους, κατὰ τὸν ἐπαλλόντα Μάιον ἦν ἤδη οὗτος ἐντελῶς παράλυτος. Ἐξηκολούθει ἐν τούτοις ὁ ἄρρωστος ὡπως δὴ ποτε ἀσχολούμενος εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ. Κατὰ δὲ Ὀκτώβριον τοῦ 1884, ἐν ἔτος δηλ. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς νόσου του, ἐν τῷ ἀμέλειν παρετήρησεν ὅτι καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ χεὶρ δὲν ἐλειτούργει καλῶς. Κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου ἐποχὴν προσεβλήθησαν καὶ τὰ ἀριστερὰ ἀνώτερον τε καὶ κατώτερον ἄκρον· ὁ δὲ ἄρρωστος ἤρξατο νὰ αἰσθάνηται καὶ δυσκολίαν τινὰ περὶ τὴν λαλιάν. Συγχρόνως δὲ σχεδὸν παρετήρησεν ὅτι αἱ χεῖρες αὐτοῦ καθίσταντο ἀτροφικαί, οἱ δὲ δάκτυλοί του συνεσπῶντο ἀκουσίως.

Τοιαύτας αὐτπάσεις οὐδέποτε παρετήρησε κατὰ τὰ κατώτερα ἄκρα. Ἀπὸ καιροῦ δὲ εἰς καιρὸν καταλαμβάνεται ὑπὸ τρόμου τινὸς κατὰ τὴν κέτω σιαγόνα.

Οὐδέποτε ἠσθάνθη πόνους, ἢ αἰμωδικῶν, ἢ μηρμυκίσεις, ἢ οἰανδήποτε ἄλλην περὶ τὴν αἰσθησὶν διαταραχὴν εἰς οὐδὲν μέρος τοῦ σώματος, ἐκτὸς τοῦ λίαν ἑλαφροῦ καὶ παροδικοῦ κατὰ τὸν δεξιὸν πόδα πόνου, ὅστις, ὡς εἴπομεν, ἐσημείωσε τὴν ἀρχὴν τῆς νόσου του.

Ἡ διάνοιά του οὐδεμίαν ὑπέστη προσβολήν, ὡς μόνην δὲ κατ' αὐτὴν διαταραχὴν ἀναφέρει τάσιν τινὰ ἀκατάσχετον πρὸς γέλωτα καὶ τὸ εὐκόλως εἰς φόβον ἐμβέλλεσθαι.

Οὐδέποτε ἔσχε ζάλην ἢ ἀλλοίωσιν τινὰ τῶν εἰδικῶν αἰσθήσεων οἰανδήποτε.

Τὰ ἀνωτέρω φαινόμενα ἐπιμένοντα, ἢ μᾶλλον βραδέως ἀλλὰ σταθερῶς ἐπιτεινόμενα, ἠνάγκασαν αὐτόν, ἀφοῦ μακταίως ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν εἰς πολλὰς θεραπευτικὰς ἀγωγὰς ὑπέβλήθη, νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ ἡμέτερον νοσοκομεῖον.

Παροῦσα κατάστασις. — Ἡ φυσιογνωμία τοῦ ἀρρώστου οὐδὲν παρι-

στῆ τὸ ἰδιάζον. Ἀπαντες οἱ μῦς τοῦ προσώπου λειτουργοῦσι κατὰ φύσιν. Μόνον κατὰ τὸ δεξιὸν ἡμισυ τοῦ ἀνωτέρου χεῖλους περὶ τῆς μικρᾶς δυκτινησίαι· ἀλλ' αὐτὴ ἀποδοτέα εἰς τραυμα, ὃ ἔλαβε συνεπεῖα πτώσεως κατὰ τὸ μέρος τοῦτο ὁ ἄρρωστος, καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ ὁποῦ οὐλὴ φαίνεται εἰσέτι ὑπὸ τὸν δεξιὸν βῶθωνα. Οὐχ ἤττον συμπύσσει τὰ χεῖλη καὶ συρίζει, καὶ φυσᾷ, καὶ προφέρει ἀκωλύτως τὰ χειρολόφωνα γράμματα. Ἡ γλῶσσα φαίνεται πως μικροτέρα τὸν ὄγκον· φέρει δὲ κατὰ τὰ χεῖλη, αὐτῆς πολλὰς μικρὰς καὶ καθέτους πτυχάς. Προεκβαλλομένη τοῦ στόματος ὑποτρέμει, δύναται ὅμως ὁ ἄρρωστος νὰ κινήσῃ αὐτὴν εὐκόλως καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις. Ἡ φωνὴ κατὰ τὰ τὸ πρῶτον καὶ τὸ ὕψος καὶ τὴν ἐντασιν ἔχει κατὰ φύσιν· παρατηρεῖται ὅμως δυσχερεῖά τις περὶ τὴν ἀρθρωσιν τῶν λέξεων, ἐπιτεινόμενη ὅταν ὁ ἄρρωστος ὁμιλήσῃ ἐπὶ πολὺ.

Ἡ σταφυλὴ δὲν παρεκκλίνει τῆς μέσης γραμμῆς· τὸ δὲ ὑπερώϊον ἰστίον διατηρεῖ τὴν κατὰ φύσιν αὐτοῦ αἰσθητικὴν δύναμιν.

Ἡ κατάποσις ἐνεργεῖται ἀκωλύτως· μόνον κατὰ τὴν πρόσληψιν τῶν ὑγρῶν αἰσθάνεται ἐνίοτε, ὡς λέγει ὁ ἄρρωστος, δυσκαταποσίαν τινὰ, περὶ τῆς ὁποίας ὅμως ἐξ ἰδίας ὕψους δὲν ἠδυνήθημεν νὰ πεισθῶμεν.

Ἀπασα αἰ κατὰ τὴν κεφαλὴν αἰσθήσεις ἔχουσι κατὰ φύσιν, ὡς καὶ ἡ κινήσιμος τοῦ ὀφθαλμοῦ συσκευή.

Ἡ κεφαλὴ εἶναι εὐκίνητος ἐπὶ τῆς σπονδυλικῆς στήλης, καθ' ὅσον δὲ τὸ μῆκος ταύτης οὔτε δυσμορφίαν τινὰ παρατηροῦμεν, οὔτε πόνον τινὰ τῆ πίεσει παράγομεν.

Τὸ δεξιὸν ἀνώτερον ἄκρον παρουσιάζει καθ' ὅλου ἠλαττωμένην τὴν μυκτὴν αὐτοῦ δύναμιν. Οὐχ ἤττον δύναται εἰσέτι ὁ ἄρρωστος νὰ κινήσῃ αὐτὸ καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, τὴν δὲ προτεινόμενην αὐτῷ χεῖρα συσφίγγει μεθ' ἱκανῆς δυνάμεως. Οἱ μῦς τοῦ ὤμου καὶ τοῦ βραχίονος διατηροῦσι τὸν κατὰ φύσιν αὐτῶν ὄγκον· οἱ τοῦ ἀντιβραχίου ὅμως καὶ τῆς ἄκρας χειρός εἰσιν ὀφθαλμικῶς ἀτροφικοί. Αἰσθησὶν ἰδίως ποιεῖ ἡ ἀτροφία τῶν κατὰ τὴν ἄκραν χεῖρα μυῶν, καθ' ἣν αἱ προβολαὶ τοῦ θέναρος καὶ τοῦ ὑποθέναρος ἐλλείπουσι σχεδὸν παντελῶς, ἢ παλάμη εἶναι κεκοιλωμένη. Τὰ δὲ μεσοστάδια διαστήματα παρίστανται ἐν εἴδει αὐλάκων.

Ἡ ἄκρα χεὶρ παρεκκλίνει ἐν συνόλῳ πρὸς τὸ ὠλεϊκὸν αὐτῆς χεῖλος. Αἱ πρῶται τῶν δακτύλων φάλαγγες συνήθως εὐρίσκονται ἐν ἐκτάσει, αἱ δὲ δύο ἄλλαι εἰσὶ κεκαμμέναι ἐπ' αὐτῶν· δύναται ὅμως ὁ ἄρρωστος διὰ τῆς βουλήσεως αὐτοῦ νὰ ἐπαναφέρῃ τοὺς δακτύλους εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῶν θέσιν. Καὶ ἡμεῖς δὲ θέλοντες νὰ μεταβάλωμεν τὴν πρὸς ἀλλήλας θέσιν τῶν φαλάγγων τῶν δακτύλων, δὲν ἀπαντῶμεν μεγάλην ἀντίστασιν. Καθ' ἅπαντας τοὺς μῦς τοῦ ἄκρου τούτου οὐδεμίαν ἀπαντᾶται σύσπασιν, αἱ δὲ ἀρθρώσεις αὐτοῦ εἰσιν εὐκίνητοι.

Ἐπὶ τῶν μυῶν τούτων δὲν παρατηρήσαμεν σφάδασμοὺς τῶν ἰνῶν αὐ-

τομάτως παραγομένου. Εύκόλως όμως προκαλούμεν τοιούτους πλήττοντες αὐτοῦ; ελαφρῶς διὰ τοῦ δακτύλου. Οἱ δὲ οὕτω προκαλούμενοι σπασμοὶ πολλάκις τοσοῦτον εἰσιν ἰσχυροί, ὥστε καὶ τὴν πρὸς ἄλληλα θέσιν τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ ἄκρου δύνανται νὰ μεταβάλλωσιν. Οὕτω π. χ. πλήττοντες τοὺς μῦς τῆς προσθίας ἐπιφανείας τοῦ ἀντιβραχίου ἐπιφέρομεν τὴν κάμψιν τῆς ἄκρας χειρὸς καὶ τῶν δακτύλων· τὸ δὲ ἀντίθετον ἀποτέλεσμα παράγομεν πλήττοντες τοὺς τῆς ὀπισθίας αὐτοῦ ἐπιφανείας. Τὰ αὐτὰ ἀκριβῶς φαινόμενα ἄλλ' εἰς βαθμὸν μικρότερον ἀπαντῶμεν καὶ εἰς τὸ ἀριστερὸν ἀνώτερον ἄκρον.

Οἱ μῦς τοῦ κορμοῦ δὲν φαίνονται οὔτε τὸν κατὰ φύσιν αὐτῶν ἔγκον οὔτε τὴν κινητικὴν αὐτῶν δύναμιν ἀποβαλόντες. Εὐκολώτατα ὅμως δυνάμεθα νὰ προκαλέσωμεν καὶ ἐπ' αὐτῶν τοὺς ἀνω περιγραφέντας σπασμούς.

Ἐκ τῶν μυῶν τῶν κατωτέρων ἄκρων οἱ τῆς λεκάνης καὶ τῶν μηρῶν φαίνονται ἔχοντες σχεδὸν φυσιολογικῶς ἐκτὸς μαρμαρυγοειδῶν τινῶν σπασμῶν, οὓς ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν βλέπομεν αὐτομάτως παραγομένουσιν κατὰ τοὺς μῦς τῆς προσθίας ἐπιφανείας τοῦ μηροῦ.

Οἱ μῦς ὅμως τῆς κνήμης καὶ τοῦ ἄκρου ποδὸς εἶναι ἐντελῶς παράλυτοι· οὐδεμίαν δ' ἐκουσίαν κίνησιν κατὰ τὴν ποδοκνημικὴν καὶ κατὰ τὰς τῶν δακτύλων ἀρθρώσεις εἶναι δυνατὴ. Κατὰ τὸν ἀριστερὸν μόνον πόδα δύναται ὁ ἄρρωστος νὰ σείσῃ ἄλλοτε τοὺς δακτύλους αὐτοῦ.

Οἱ ἄκροι πόδες ἐρυθροὶ καὶ ψυχροὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, κατακεκλιμένου ὄντος τοῦ ἄρρωστου διατελοῦσιν ἐν ἐκτάσει καὶ ελαφρῶς προσαγωγῇ· εὐκόλως ὅμως δύναται τις νὰ τοὺς δώσῃ οἰανδήποτε θέσιν, οὐδεμίαν παραμειβαλλομένην ἀντιστάσεως οὔτε ἐκ μέρους τῶν μυῶν οὔτε ἐκ μέρους τῶν ἀρθρώσεων. Εὐκίνητοί εἰσι καὶ αἱ λοιπαὶ κατὰ τὰ κάτω ἄκρα ἀρθρώσεις.

Οἱ μῦς τῆς κνήμης εἰσὶ πλαδαροὶ καὶ ἀτροφικοί, ἰδίως δὲ οἱ τῆς δεξιᾶς κνήμης, ἧς ἡ περιφέρεια κατὰ τὸ παχύτερον αὐτῆς μέρος εἶναι κατὰ τρία ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου ἐλάσσων τῆς τῆς ἀριστερᾶς.

Αἱ ἐπὶ τῆ πλῆξει τοῦ συνδέσμου τῆς ἐπιγονατίδος ἀντανεκλαστικαὶ κινήσεις τῶν κατωτέρων ἄκρων εἰσὶ λίαν ἐπιλυζήμεναι, οὐχὶ ὅμως καὶ αἱ ἐπὶ τῆ βιαίᾳ ἀνορθώσει τοῦ ἄκρου ποδός.

Ἡ βῆξις τοῦ ἄρρωστου, δυνατὴ εἰσέτι τῆ βοήθειᾳ βακτηρίκας, ἐκτελεῖται ὡς ἑξῆς· Ἄρει οὗτος κατὰ πᾶν βῆμα μεθ' ἰκανῆς δυνάμεως τὸ σκέλος, ἅμα ὅμως ὁ ἄκρος ποὺς ἀνυψωθεὶς μικρὸν τοῦ ἐδάφους ἀπολέσῃ τὸ στήριγμα αὐτοῦ, ὑπέικων εἰς τὸ ἴδιον βῆμα κρέμαται πρὸς τὰ κάτω, ὡς ἀδρανῆς τις ὄγκος, τὸ δὲ ἄκρον αὐτοῦ σύρεται κατὰ γῆς, ἕως οὗ καὶ πάλιν ὁ ἄρρωστος στηρίξῃ αὐτόν. Ἐπειδὴ αἱ κινήσεις αὐταὶ ἔχουσι τὸ ἀπότομον καὶ δυσαρμονικόν, τὸ βῆδισμα τοῦ ἄρρωστου ἐν πρώτῃς ὁ-

ψεως φαίνεται ἁμοιῶς πρὸς τὸ τῶν ἀταξικῶν. Μικρὰ ὅμως προσοχὴ ἀρκεῖ ὅπως πείσῃ τινὰ, ὅτι ὁ ἰδιῶς χαρακτηρ τοῦ βεδίσματος τοῦ ἡμετέρου ἄρρωστου προέρχεται ἐκ τῆς παραλύσεως τῶν μυῶν τῆς κνήμης ἀνεπάφρων σχεδὸν διατηρουμένων τῶν μυῶν τοῦ μηροῦ καὶ τῆς λεκάνης. Ἡ ἔλλειψις ἄλλως τε τῆς ἐπὶ τῶν κινήσεων τούτων ἐπαπτείας τῆς ὀράσεως οὐδ' ὀπαστιῶν μεταβάλλει αὐτάς, ὡς συμβαίνει ἐπὶ τῶν ἀταξικῶν.

Ἡ ἠλεκτρικὴ συστατικότης τῶν μυῶν τοῦ βραχίονος, τοῦ ἀντιβραχίου καὶ τοῦ μηροῦ ἔχει κατὰ φύσιν. Ἀπὸ δὲ τῶν μυῶν τῆς κνήμης ἐλείπει αὕτη παντελῶς. Μόνον δὲ κατὰ τὸν ἀριστερὸν πόδα διὰ τοῦ ἐξ ἐπαγωγῆς ῥεύματος δυνάμεθα νὰ προκαλέσωμεν ελαφρὰς τινὰς τῶν δακτύλων κινήσεις.

Ἡ ἀίσθησις καθ' ὅλον τὸ σῶμα διατηρεῖται ἀλώβητος.

Ἡ κύστις καὶ τὸ ἀπευθυμένον λειτουργοῦσι καλῶς.

Ἡ γεννητήσιος ὄρμη ὑφίσταται εἰσέτι.

Ἄπασαι δὲ αἱ λοιπαὶ τοῦ σώματος ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἔχουσι κατὰ φύσιν.

Συγκεφαλαιοῦντες ἅπαντα τ' ἀνωτέρω, εὐρίσκομεν ὅτι ὁ ἄρρωστος ἡμῶν παρουσιάζει τὰ ἑξῆς φαινόμενα·

α'. — Ἀτροφίαν τῶν μυῶν τῶν ἀντιβραχίων καὶ τῶν ἄκρων χειρῶν μετ' ἀναλόγου ἐλαττώσεως τῆς κινητικῆς τῶν ἀτροφικῶν μυῶν δυνάμεως καὶ μετὰ ἐπιμονῆς τῆς ἠλεκτρικῆς αὐτῶν συστατικότητος.

β'. — Παράλυσιν πλήρη τῶν μυῶν τῶν κνημῶν μετὰ πλαδαρότητος αὐτῶν, ἀτροφίας καὶ ἀπωλείας τῆς ἠλεκτρικῆς συστατικότητος.

γ'. — Ἀρχομένην ἀτροφίαν τῆς γλώσσης μετὰ τραυλισμοῦ. — Καὶ οἱ πλείονες τῶν λοιπῶν μυῶν τοῦ σώματος φαίνονται ὑφιπτάμενοι ἀρχομένην τινὰ ἀλλοίωσιν περὶ τὴν ἐκυστῶν θρέψιν καὶ τὴν λειτουργίαν.

δ'. — Ἐλλειψὶν διαταραχῶν περὶ τὴν καθόλου αἰσθησίν καὶ περὶ τὴν λειτουργίαν τῆς κύστεως καὶ τοῦ ἀπευθυμένου.

ε'. — Ἐξάρσιν τῶν ἀντανεκλαστικῶν ρινομένων κατὰ τὰ πάσχοντα ἄκρα. (ἀκολουθεῖ)

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΟΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΣΘΜΑΤΟΣ ΘΕΩΡΙΩΝ

Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων Α. ΒΑΛΧΟΠΟΥΛΟΥ
(ἐν Βερολίῳ).

(Συνέχεια· ὅρα σελ. 39)

Περιηγήσεις μετὰ τῶν ἀναγκαίων προφυλάξεων γινόμεναι, ὠφελοῦσιν

έν γένει εις χρονίας νευρώσεις, ιδίως δὲ αἱ διὰ θαλάσσης, ὅταν αἱ ἐκ τοῦ πλοίου ἀναπτυσσόμεναι ἀναθυμιάσεις ὡς ἐν εὐπρόσδεκτοι. Ἐκ δὲ τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων διεφημίθησαν κατὰ τοῦ ἀσθματος πρότερον μὲν τὰ τοῦ Vernet καὶ Vichy, νεώτερον δὲ τὰ τοῦ Mont-Dore, ἄτινα (τελευταία), θερμὰ καὶ ἐπιτοπίως ἐπήνεγκον, (κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἤδη λήγοντος αἰῶνος), κατὰ τὸν Bertrand τὸν πρεσβύτερον, εἰς τρεῖς μὲν ἀσθματικούς ἐντελῆ ἴκασιν, εἰς ἓνα δὲ βελτίωσιν καὶ εἰς τρίτον οὐδεμίαν ἐπενέργειαν· ὠφελουσι δ' αὐτὰ, ὡς φαίνεται, ἐκ τοῦ ὅτι συνήθως περὶ τὴν δεκάτην τῆς τε ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς χρήσεως αὐτῶν ἡμέραν, τὴν ὡς αἰτίαν τοῦ ἀσθματος ρευματικὴν ἢ ἐρπητικὴν καχεξίαν ἐκδηλοῦν καθιστάνοντα, εἴτα λαμβάνουσιν, ἐνῶ κατὰ τοῦ καθαροῦ νευρικοῦ ἀσθματος οὐδεμίαν ἐπενέργειαν παρουσιάζουσι· τὸ πλεῖστον δὲ τῶν ἀσθματικῶν, ἅμα τῇ ἀφίξει αὐτῶν εἰς αὐτὰ, ὑφίσταντο ἓνα προξυσμὸν. Ἄλλὰ καὶ Bertrand ὁ νεώτερος καὶ ὁ Richelot ἀναφέρουσιν ἰάσεις ἀσθματος δι' αὐτῶν (α).

(α) Γυνή, 45 ἐτῶν, ἐν τῇ παιδικῇ αὐτῆς ἡλικίᾳ (ἦν διήγαγεν ἐν Ἀμερικῇ) ἰσχνή, ὑφίστατο ἀπὸ τοῦ 18 ἔτους αὐτῆς παρατεταμένους καὶ συχνοὺς ἀσθματικούς παροξυσμούς, οἵτινες μόνον κατὰ τὴν βγν αὐτῆς γαλουχίαν ἐπαύσαντο, ὅτε ἡ πάσχουσα καὶ εὐτραφῆς ἐγένετο. Ἀφοῦ δ' αὕτη τὸ μὲν πρῶτον τῆς εἰς Mont-Dore ἀφίξεως αὐτῆς τῶν ὑδάτων ἐσωτερικὴν μόνον, τὸ δ' ἐπιὸν ἔτος καὶ ἐξωτερικὴν χρησίαν ἐποιήσατο, ἰάθη μὲν ἐντελῶς, ἀλλὰ μετὰ τὴν πρώτην θεραπείαν παρουσιάσθη αὐτῇ νευραλγικὴ τις τῶν ἄνω ἄκρων πύθσις, ἣτις κατὰ τὴν δευτέραν ἐξέλιπεν (οὐδόπως θμῶς γίνεται μναία, ἂν ἡ εὐσυχρία αὐτῆς (τὸ πάχος δηλαδὴ) ἐπέμενεν ἢ οὐχί). Ὁ Richelot καλεῖ τὸ ἀσθμα τοῦτο αὐθυπάρκτον, νευρικόν, ἀλλ' οὐχὶ ἐλλόγιως, καθόσον καὶ ἡ λιπωματώδης ἐκφύλισις ἔχει ἰκανὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐπιρροήν (Markel)· ἀλλ' ἐν τούτοις καθ' ἅπασαν τὴν ἐν τοῖς λουτροῖς θεραπείαν αὐτῆς οὐδὲν ἴχνος, οὕτω δὲ λεγομένης κρίσεως, παρουσιάσθη.

Ἄλλη τις γυνή προσεβλάλετο κατὰ μὲν τὴν ἐγκυμοσύνην σπανιώτερον, κατὰ δὲ τὰς 6 τῆς λοχείας αὐτῆς ἐβδομάδας οὐδόπως (ἄγνωστον ἂν τὸ βρέφος ἐθῆλασεν ἢ οὐ). Πρὸ τῆς ἐξ ἀσθματος προσβολῆς αὐτῆς ὑφίστατο ἡμικρανίαν, ἣτις θμῶς καίπερ σὺν αὐτῇ διὰ τῶν ὑδάτων (ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς) ἰαθεῖσα, ἀνεφάνη πάλιν ἅπαξ μετέπειτα.

Ἄνῆρ τις ἐκ τῆς νήσου Maurice, (ὅπου τὸ ἀσθμα λίαν συχνὰ ἐπικρατεῖ), ὅστις πρὸ ἐτῶν ὑφίστατο χρόνιον τοῦ στομάχου κατάρρου, προσεβλήθη, ἕνεκα βαρείας τοῦ θώρακος καταρροϊκῆς παθήσεως, ὑπὸ ἀσθματος, ὑφ' οὗ ἠλίσκετο ἔπειτα μᾶλλον ἐν τῷ θέρει ἢ ἐν τῷ χειμῶνι, καὶ τὸ ὅποιον ἄλλως τε φαίνεται ὅτι εἶχε μετασχηματισθῆ μᾶλλον εἰς χρονίαν τινὰ καὶ καθ' ἑξίν ἢ εἰς ἀρισμένην καὶ μετὰ τακτικῶν ἀσθματικῶν παροξυσμῶν προσβέλλουσαν αὐτὸν πύθσιν. Περιδεύων δὲ πρὸς θεραπείαν αὐτοῦ κατὰ τὴν Εὐρώπην, ὑπέστη ἐκ νέου ἐν Aiden θαλασσιῶν κατάρρου, ὅστις διήρκεσε μέχρι τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ εἰς Παρισίους, ὅπου παρουσιάσθη μὲν ἐκ νέου καὶ τὸ ἀσθμα ἀλλ' ἠπιώτερον, δι' ὃ μετέβη εἰς τὰ λουτρά τοῦ Mont-Dore, ἐκ τῆς χρήσεως τῶν ὁποίων ἐπῆλθεν, ἄνευ προφανοῦς τινος κρι-

Κατὰ πόσον δὲ ἡ εὐνοϊκὴ ἐν Mont-Dore ἐπενέργεια ἐκ τῆς θερμότητας τῶν ὑδάτων, ἢ ἐκ τῆς διαφόρου τούτων χρήσεως ἢ τέλος ἐκ τῶν οὐσιωδῶν συστατικῶν αὐτῶν οὐσιῶν (ἦτοι τοῦ ἀνθρακικοῦ καὶ ἀρσενικοῦ-χου νάτρου) ἐξήρηται, μένει εἰσέτι ἀόριστον· ἰδιαζόντως δ' εὐνοῦν ἀποτελεσμα προσδοκᾶται ἐκ τῆς εἰσποῆς τοῦ, (πρότερον ἤδη ὑπὸ τοῦ Oeira ἐν Nenndorf εἰς χρῆσιν τεθέντος), κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Sales-Girons εἰς κωνιώδη κατάστασιν μεταβαλλομένου καὶ πάντα τὰ συστατικὰ αὐτοῦ περιέχοντος ὑδάτος. Ἐκτὸς δὲ τῶν τοῦ Mont-Dore εἰσι κατὰ τὸν Thery τὰ ἐν Cheltenham καὶ Vichy λυσιτελῆ, ὅταν μάλιστα πάσχη τὸ ἦπαρ. Τὸ δὲ τοῦ Vichy συνάμα, ὡς καὶ τὸ τοῦ Bourgués, τοῦ Bath, τοῦ Selters εἰς ἐκ λιθιάσεως ἐνοχλήσεις, καθ' ἃς καὶ ἡ τῶν οὖρων κατάστασις μεγίστης προσοχῆς δεῖται· σιδηροῦχα δ' ὕδατα ἐν ἀναμίξει κτλ., θαλάσσια δὲ λουτρά, εἰς νευρικὴν ἐρεθισιμότητα καὶ ἀτονίαν τοῦ στομάχου, ἀλλ' ἐπὶ βραχὺ καὶ οὐχὶ πλεον τῶν 15 ἐν ἐκάστη περιόδῳ. Τέλος δὲ δέον ν' ἀπορεύγη ὁ ἀσθματικός, ὅσον οἶόν τε, πᾶσαν ζωηρὰν ἡθικὴν συγίτησιν διὰ προτοιμασίας καὶ ἰσχυρᾶς θελήσεως, ὁμοίως δὲ καὶ παρατεταμένως μελέται, καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι εἰς ὑπογονδρίαν ἔγει.

12. — Ἐν δὲ τῷ τοῦ Kopp ἀσθματι, ὅπερ, ὡς γνωστόν, οὗτος καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς μεθ' ὑπερτροφίας τοῦ θύμου ἀδέους συνδέουσιν, ἡ κυρίως αἰτία κατὰ τὸν Thery συνίσταται εἰς ἀτονίαν τοῦ τῶν πνευμόνων παρεγγύματος, ἡ ὁποία εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῶν ἐκτατικότητά (expansion) ἐμποδίων γίνεται· ὅθεν καὶ ἡ θεραπεία αὐτοῦ ἔστω ἢ τῆς νευρώσεως. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Trousseau θεωρεῖ τὴν νόσον ὡς σπασμὸν τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος, ἰδίως δὲ τοῦ λάρυγγος. Ὁ δὲ Hirsch δοξάζει ὅτι ἡ νόσος διαδίδεται κατὰ μικρὸν εἰς ἅπαν τὸ νευρικὸν σύστημα, καὶ οὕτω μετασχηματίζεται εἰς ἐπιληψίαν· ὁ δὲ Simpson θεωρεῖ ὡς αἰτίαν

τικῆς ἐπενεργείας, μεγίστη βελτίωσις· μετέπειτα δὲ ἔπαυσεν μὲν τινὰς ἐπὶ ἀσθματικούς παροξυσμοὺς ἀλλὰ πολλῶ ἀσθενεστέρους καὶ βραχυτέρους.

Νέα τις 19 ἐτῶν, ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἀσθματικὴ (μετ' ἐμφυτήματος), καὶ δυσμηνόρροια μετὰ λίαν μικρᾶς ῥύσεως ὑφισταμένη, ἔμα δὲ καὶ ὑπὸ πιτυρίσεως πάσχουσα, μετὰ καταίαν καὶ ἐπὶ πολλὸν χρόνον τῶν ὑδάτων Eaux-bonnes καὶ Caulerets χρῆσιν, μετέβη τέλος εἰς τὰ τοῦ Mont-Dore λουτρά, (μεθ' ὧν ἐν ἀρχῇ ἠναγκάσθη νὰ συνοικιωθῆ κατὰ μικρὸν), διὰ τῶν ὁποίων ἡ κατάστασις αὐτῆς ἐβελτιώθη αἰσθητῶς.

Δοξαγός τις, 21 ἔτους, ὅστις ἀπὸ τοῦ 8ου ἔτους αὐτοῦ ὑπὸ αὐθυπάρκτου ἀσθματος ἠλίσκετο, (σχεδὸν αἰετὰ κατὰ τὴν νύκτα), ἀπηλλάγη προκαίρως ἐξ αὐτοῦ ἐν Mont-Dore, ἀλλὰ μετὰ τὴν οἴκῳ μετέβασιν αὐτοῦ προσεβλήθη ἐκ νέου, καὶ ἔπαυσε μὲν κατὰ τὸ σῆνηδες ἀλλὰ πολλῶ ἠπιώτερον ἢ πρότερον, εἰς ὃ φαίνεται ὅτι ἡ διαμονὴ αὐτοῦ ἐν τῷ καθαρῷ, λεπτῷ τοῦ Mont-Dore ἀέρι τὰ μᾶλα συνετέλεσεν.

τὴν ὀδοντοφυΐαν. Ἰδιαζόντως δ' ὁ Thery τίθειν ὑπ' ὄψει τῶν ξένων ἰατρῶν τὴν σημασίαν τοῦ ποσοῦτον συχνὰ ἀφνης τοῖς τὴν νόσον ὑφισταμένοις παισὶν ἐπερχομένου θανάτου, τοῖς γερμανοῦς ἰατροῦς ἐπικρίνων, ὅτι ὑπὲρ τὸ δέον ἐπεδιώξαντο τὴν ἕλην, καὶ ὅτι ὤφειλον ἐν τῇ παρούσῃ νόσῳ νὰ λάθωσιν ὑπ' ὄψει καὶ ἰδιαζόν τι τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ, ὅπερ μετὰ τοῦ θύμου συνδέετο. Ἄλλ' οὐχ' οὕτως ἔχει, διότι μόνον περὶ νευρώσεως τινος τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων πρόκειται, ὡς καὶ ἐν παντὶ ἄλλῳ ἀσθματι, ἢ ὁποῖα μόνον ἕνεκ τῆς ἡλικίας κατὰ λόγον τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιρροῶν τροποποιεῖται, ἢ δ' ὡς πρόφασις ἐκφερομένη τοῦ θύμου ὑπερτροφία οὐδόλως ὑφίσταται, διότι οὗτος μόνον μέχρι τῆς πρώτης τῶν ὀδόντων ἐκρήξεως μένει ἐν τῇ ἀρχικῇ αὐτοῦ ὄγκῳ, εἶτα δὲ τάχιστα σμικρύνεται κατὰ τὸν ὄγκον, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἐπινυμία αὐτοῦ ἀγαλακτικῶς ἀδύνη. Ἄλλως τε ἐν ταῖς νεκροτομαῖς εὐρέθη ἐνίοτε ἐλάσσων τοῦ συνήθους τὸν ὄγκον, τοῦναντίον δὲ ἄλλοτε ἐπὶ ἠνεγκεν ἢ ὑπερτροφία αὐτοῦ τὸν θάνατον ἀνευ ὑπάρξεως ἀσθματος (Merkel)· ὁ δὲ Meckel εὗρεν ἄπαξ παρὰ τινι ἀνδρὶ αὐτοχειριασθέντι μέγαν θύμον μετ' ἀφθόνων ἀγγείων. (ἀκολουθεῖ)

Ἰωδιοφόρμιον εὐόσμων. — Πολλὴν ἐλπίζομεν ὅτι θέλουσιν ἀφείλει ἡμῖν χάριν οἱ χρήτιν ποιούμενοι τοῦ ἰωδιοφορμίου ἰατροῖ τε καὶ νοσηλευόμενοι ἐπὶ τῇ ἀνακοινώσει ὅτι εὐρέθη τέλος πάντων ἀντιφάρμακον τῆς μονίμου καὶ δαλφειᾶς, ἔστιν ὅτι καὶ προσθετικῆς ὁσμῆς τοῦ φαρμάκου τούτου. Ἐν Γερμανίᾳ πρὸ πολλοῦ ἤδη δὲν μεταχειρίζονται τὸ καθ' ὑπερβολὴν δύσοσμον ἀγοραῖον ἰωδιοφόρμιον, ἀλλὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Schering ἐν Βερολίῳ δι' ἠλεκτρολύσεως ἀπολαμβανόμενον· ἀλλὰ καὶ τούτου ἡ ὁσμὴ εἶναι δυσάρεστος καὶ δυσεξάλειπτος. Ὁ δὲ Krieger παρατήρησεν ὅτι ὀλίγα σταγόνες τοῦ αἰθερίου ἐλαίου τοῦ Σασσάφρου (Oleum aetherium ligni sassafras) καλύπτουσιν ἐντελῶς τὴν δυσωδίαν καὶ μεταβάλλουσιν αὐτὴν εἰς ἀρωματικὴν καὶ εὐχάριστον, χωρὶς νὰ προκύπτῃ οἰκλήποτε τοῦ ἐλαίου δυσάρετος ἐπὶ τῶν πληγῶν κτλ. ἐπίδρασις. Ἡ κόνις τοῦ ἰωδιοφορμίου συνκατρίβεται μετ' ἀρκούτης ποσότητος τοῦ ἐλαίου· φ' ὅσον δὲν ἀλλοιοῦται ἢ οὐτάσας τῆς κόνεως, αὕτη δὲ φυλάττεται ἐντὸς φιαλιδίων ἢ κυττιδίων.

X.

Κόνις κατὰ τῶν δυσωδῶν ἰδρώτων. — Ἐπὶ κακοσμίας τῶν ἰδρώτων τῶν ποδῶν συνυπαρχούσης ἢ μὴ ἀπογυμνώσεως τοῦ δέρματος ἀπὸ τῆς ἐπιδερμίδος ἕνεκ τῆς διὰ τοῦ ἰδρώτος κατεργασίας ἐπιτρίβονται οἱ ποδες καὶ αἱ μεταξὺ τῶν δακτύλων ἐπιφάνειαι διὰ κόνεως 20—30

γραμμῶν ὑπονιτρικοῦ βισμούθου, ἢ ἐπίτριψις αὕτη ἐπανάλαμβάνεται καθ' ἐκάστην ἐπὶ δεκαπενθήμερον. Μετὰ τὴν δευτέραν ἢ τρίτην ἐπίτριψιν ἢ δικάπνοις ἀποσβίνει ἥττον ἀφθονος καὶ οἱ πόνοι ταχέως καταπαύονται, ἢ ἐπιδερμὶς ἀπόλλυσι τὴν λευκὴν χρωσιν καὶ προσκολλᾶται ἀκριβέστερον ἐπὶ τοῦ ὑποκειμένου δέρματος, ἢ ἔκκρισις τῶν ἰδρωτοποιῶν καὶ στεατοποιῶν ἀδένων ἐλαττωθῆται, ὁ ἰδρῶς εἶναι ἥττον ἐρεθιστικός, τὸ δὲ δέρμα περὶ τὴν ἕκτην ἡμέραν προσκτάται τὴν κατὰ φύσιν αὐτοῦ ὄψιν.

Ἰσοκαθῆνης σκευάσματα. Σε' ἐμφυσήσεις καὶ ψεκασμούς.—

Δι' ἐμφυσήσεις·

Rp.	Cocain. muriat.	Gr.	6—8.
	Morph. muriat.	»	3.
	Magist. Bismut.		
	Sach. alb.	aa	Dr. 1 ½.
M. D.			

Διὰ ψεκασμούς·

Rp.	Cocain. muriat.	Gr.	6—12.
	Kal. Chloric.	Dr.	2 ½.
	Solv. in		
	Aq. destill.	Unc.	12.
	add.		
	Aq. Laur. ceras.	»	½.
M. D.			

Κόνις εἰς θεραπείαν τῶν σφαιλικῶν κυνδλωμάτων.

Rp.	Calomelan.	Unc.	1.
	Acid. Boric.	»	½.
	» Salicylic.	Dr.	1.
M. M.			

Ἄλοιφῃ κατὰ τῆς κωφώσεως. — Ἐπὶ κωφώσεως ἀποτόκου πυήσεως τοῦ λαυρίνου τὰ μέγιστα ἀνύει ἐπάλειψις κατὰ τὰς μαστιχοειδεῖς χώρας τρεῖς δι' ἡμέρας ἐκ τῆς ἐξῆς ἀλοιφῆς·

Rp.	Veratrin.	Gr.	4.
	Iod. pur.	»	½.
	Jodur. potass.	Scr.	1.
	Ung. cetac.	Unc.	½.
M. f. Ung. D.			

Ίωδιοφορμίου χοήσις. — 'Επί χρονίου κατάρρου της κύστεως, χρονίης ούρηθρίτιδος ώφελοῦσιν ἐγχύσεις ἐκ τῆς ἐξῆς διαλύσεως'

Rp. Iodoform, Ser. 1.
Solv. in
Aq. destillat. Unc. 3.
Glycerin. Dr. 2.

M. D.

'Επί συφιλίδος ἐνδείκνυνται ὑποδόρσιοι ἐνέσεις διὰ τῆς ἐξῆς διαλύσεως:

Rp. Iodoform. Ser. 1.
Ether. Sulfur.
Ol. Olivar. aa. Dr. 2.

M. D.

'Επί σπασμῶν προσφέρονται τρίς δι' ἡμέρας ἐν ποτηρίῳ οἴνου 3—15 σταγόνες ἐκάστοτε ἐκ τῆς ἐξῆς διαλύσεως:

Rp. Iodoform. Dr. 1/2.
Iodur. potas. » 1 1/2.
Solv. in
Vin. rubr. Unc. 1 1/2.

M. D.

Κατὰ δὲ τῆς βρογχίτιδος καὶ τοῦ ἐμφυσήματος προσφέρονται δι' ἡμέρας 3—5 ἐκ τῶν ἐξῆς καταποτίων:

Rp. Iodoform. Gr. 2.
Pulv. Iycopod. » 8.
Extr. phellendr. Ser. 1.

M. f. Mass. pilular. ex qua form. pil. N° 10.

D.

Θεραπεία τῆς νευραλγίας τοῦ τριδύμου τῆς χοήσις ἰτεβλικῆς κοκαΐνης. — Τὸ ἀνένδοτον καὶ δυσίκτον τῶν νευραλγιῶν ἐν γένει καὶ δὴ τῶν τοῦ τριδύμου νεύρου προεκάλεσε τὴν ἐπινοήσιν πολλῶν θεραπευτικῶν ἀγωγῶν ἢ καὶ τὴν χρῆσιν φαρμάκων ὡς εἰδικῶν δῆθεν θεωρουμένων, ἀμὰ δὲ καὶ τὴν τῶν ἰατρῶν τάσιν εἰς πειραματισμὸν διὰ παντός νεύου φαρμάκου ἀναισθητικὴν ἐνέργειαν κερτημένου. Καὶ ἡ κοκαΐνη λοιπὸν καὶ τὰ ἄλλα αὐτῆς νεωστὶ εἰσαχθέντα εἰς τὴν θεραπευτικὴν τυγχάνουσι τῆς τύχης ταύτης· οὕτω δὲ Schneider ἀναφέρει περίπτωσιν γυναικὸς πασχούσης νευραλγίαν τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου τοῦ τριδύμου νεύρου κλάδου ἰαθείας τῆς χοήσις ἰτεβλικῆς κοκαΐνης ὡς ἐξῆς: Ὁ πρῶτος τῆς νόσου παρ' ἑαυτοῦ πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἰσβαλὼν ἰάθη διὰ τῆς κινήσεως εἰς μεγάλῃ δόσει· κατὰ τοῦ δευτέρου παροξυσμοῦ πρὸ ἐξαμή-

νου εἰσβαλόντος ἡ μὲν κίνησις ὑπῆρξεν ἀνενεργῆς, κατίσχυσαν δὲ ἡ μορφήν καὶ ὁ σίδηρος· τὸν δὲ τρίτον παροξυσμὸν ἀπὸ τεσσάρων ἐβδομαζῶν διαρκούντα ὁ Schneider συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ θεραπεύσῃ δι' ἐνέσεων ἰτεβλικῆς κοκαΐνης, ὧν τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν ἀνέλπιστα, καθότι ὑποδόρσιοι ἐνέσεις ἐξ σιγαρίων ἰτεβλικῆς κοκαΐνης κατέπαυσαν ἐντελῶς τοὺς πόνοους καὶ ἐπήνεγκον τελείαν εὐεξίαν χωρὶς τὸ ἐλάχιστον ἄλγος ἢ ἐρεθισμὸν νὰ προκαλέσωσιν, ἡ πάσχουσα ἐκοιμήθη ὕπνον ἥτυχον, ἐνῶ συνήθως κατὰ τὴν νύκτα ἐπήρχετο σπουδαία τῶν ἀλγηδόνων ἐπίτασις. Τὰς ἐνέσεις ἐπανελάθει ἐξ ἑκὼν ἅπασι δι' ἡμέρας. Γ.

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ
ἐκφωνηθείς εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗ ΤΥΠΑΛΔΟΥ
ΥΠΟ
ΚΩΝΣΤ. Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ
Πρυτάνεως τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Καταθέσθε εἰς τὸν τάφον μετ' εὐλαθείας τὸν νεκρὸν τοῦ κοιδίου **Χαρολάμπου Πρετεντέρη Τυπάλλου**· εἶνεκεν ὁ σοφὸς καθηγητής, ὅστις ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη διέδιδε τὰ φῶτα τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης. Προσθλέψατε κατὰ τὴν ὑστάτην ταύτην στιγμήν εἰς τὴν γλυκεῖαν αὐτοῦ φησιογνωμίαν, εἶναι ὁ φιλόκρινος ἰατρός, ὅστις παρεμύθει τοὺς πάσχοντας ἐν ὄρφ' οὐδύνης καὶ ἀπελπισίας.

Προχθὲς ἔτι, καίτοι πάσχων, ἀνήρχετο τὴν κλίμακα τοῦ νοσοκομείου, ἐπεσκέπτετο τοὺς ἐκεῖ ἀθροέντες, καὶ ἐδίδασκε τοὺς περικυκλοῦντας αὐτὸν νέους τὰ τοσαῦτα σωτήρια διὰ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου παραγγέλματα τῆς ἱεῖρας ταύτης ἐπιστήμης. Ἐπέπρωτο ἡ ταλαιπωροῦσα αὐτὸν νόσος νὰ καταβῆ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν καὶ νὰ μὲ κλέσθῃ σήμερον εἰς τὸ λυπηρὸν καθῆκον, τὸ ὁποῖον μοι ἀνέθηκεν ἡ Ἀκαδημαϊκὴ Σύγκλητος καὶ ἡ ἰατρικὴ τοῦ Πανεπιστημίου Σχολή, βαρυκαλοῦσθαι καὶ αὐταὶ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀνδρός, ἐν ἀπολείῳ αὐτῶ τὸν ὑστατον χαριετισμὸν.

Δύο μεγάλας ἀρετὰς ἐπέκειντο ὁ Χαρ. Πρετεντέρης Τυπάλλος· αὐταὶ ἐκόσμουσαν τὸν βίον αὐτοῦ καὶ ἤδη μένουσιν ἀνεξίτηλοι εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν τῶν μεταγενεστέρων πρὸς ἀπομίμησιν. Ὡς καθηγητής ἦτο εὐσυνείδητος ἐπιστήμων καὶ ἡττολεῖτο ἀκόπως περὶ τὴν ἐπιστήμην μέχρι τῶν τελευταίων αὐτοῦ ἡμερῶν. Ἡ φυσικὴ αὐτῆ κλίσις κατεδείχθη εὐθύς ἀπὸ τῶν πρώτων αὐτοῦ σπουδῶν ἐν Παρισίοις, ἐκεῖ μαθητὴς γενόμενος τοῦ

ἐνδόξου Bouilland καὶ διδασκόμενος τὴν ἐπιστήμην εἰς τὴν περιώνυμον κατὰστασαν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ κλινικὴν αὐτοῦ ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῆς Charité, ἐξήσκησεν ἐκὺτον πλειότερον εἰς τὴν τοποῦτον ὠφέλιμον παντὶ ἱατρῷ εὐπορίαν τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ἀκροάσεως.

Ὅταν ἐπανήλθεν εἰς Κέρκυραν καὶ ὠνομάσθη καθηγητῆς τῆς Γενικῆς καὶ Εἰδικῆς παθολογίας ἐν τῇ Ἰονίῳ Ἀκαδημίᾳ ἐδημοσίευσεν τὰ πρῶτα αὐτοῦ ἔργα ἀπερὶ τῆς ἐνσηψώσεως ἐπιδημίας τῆς νόσου χολέρας κατὰ τὸ ἔτος 1855 καὶ τῆς νόσου δαρκινιάς κατὰ τὸ ἔτος 1862—63 εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Κερκύρας καὶ εἶτα τὸ ἕτερον πόνημα ἀπερὶ τῆς ἐπιχειρήσεως ἐνδημίας τῆς Πελλάγονος εἰς τοὺς κατοίκους τῶν περιχώρων τῆς ἀνωστολιστοῦ ταύτης νήσου. Εἰς τὰ τρία ταῦτα ἔργα διαλάμπουσιν αἱ μετ' ἀκμῆτου ζήλου χαρῆθεσαι περιγραφαὶ τῶν ποικιλιωτάτων μορφῶν τῶν νόσων τούτων καὶ τῶν ἐπακολούθων αὐταῖς, ὡς καὶ οἱ τοσοῦτον ἀληθεῖς καταστάσεις διὰ τοῦ χρόνου ἀφορισμοὶ περὶ τῆς προγνώσεως αὐτῶν καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀρίστα πρὸς θεραπείαν δειχθέντα μέσα.

Ὅταν διελύθη ἡ Ἀκαδημία ἐκείνη καὶ διορίσθη καθηγητῆς τῆς ἱατρικῆς ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ, ἐδημοσίευσεν πρῶτον ἔργον ἀπερὶ τῆς προσδευτικῆς καὶ κκοκήθους ἀναμίας, εἶτα περὶ τοῦ ἐπιδημικῆς ἐνσηψώσεως εἰς Ἀθήνας ἐξκνηματικῆς τύπου, τῆς τοσοῦτον μολυσματικῆς καὶ βροτολογίου νόσου τῆς καταλαβούσης τοὺς δυστυχεῖς πρόσφυγας Κρήτας κατὰ τὴν ἐκπύρασιν τοῦ 1868, καὶ εἶτα ἕτερον «περὶ τῆς ἐπιδημικῆς ἐνσηψώσεως ἐπίσης εἰς Ἀθήνας ἐγκεφαλονωτιαίας μηνιγγίτιδος». Καὶ τὰ ἔργα ταῦτα λαμπρύνουσιν αἱ μετὰ μεγάλου μόχθου καὶ κινδύνου συλλεγεῖται ὅσον οἷόν τε λεπτομερεῖς περιγραφαὶ τῶν ὑλικῶν βλαβῶν, αἵτινες ὑπολείπονται εἰς τὸν βακακισθέντα ἄνθρωπον, μολονότι ἦτο γνωστὸς ὁ ἐπιχειρῶν κίνδυνος καὶ τὰ παρδείγματα τῶν ἀποβιβάσαντων συναδέλφων ἐκ τῆς μολυσματικῆς ιδιότητος τῆς νόσου, ὡς καὶ αἱ ἀκριθέσταται ἀπεικονίσεις τῶν φαινόμενων τούτου μεγάλου ἡριθμοῦ ἀρρώστων.

Δυνατὸν τὰ ἔργα ταῦτα νὰ μὴ ᾔσιν οἱ ἀκρογωνιαῖοι λίθοι τοῦ μεγαλοῦ ἐπιστημονικοῦ οἰκοδομήματος, ἀποτελοῦσιν ὅμως τὰ λιθίδια ἐκεῖνα τὰ ὅποια ὁ Χαράλαμπος Πρετεντέρης, ὡς καθηγητῆς, κατέθηκεν ἰδίαις χερσὶ καὶ δι' ἀκαμῆτου ζήλου πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ τούτου ἰδρύματος καὶ διὰ τὰ ὅποια οὐ μόνον οἱ εὐρωπαῖοι ἱατροὶ ἀγαθὴν ἐξήνεγκον κρίσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ Ἀκαδημία τῶν Παρισίων ἐνέκρινεν, ἐναρμόνιασα διὰ τῆς ἀποφάσεώς της τὸν Ἕλληνα τοῦτον ἐργάτην.

Διδάσκων παρὰ τῇ κλίνῃ τοῦ ἀρρώστου κατὰ τὴν τριακονταπενταετίαν ταύτην τοὺς κύκλῳ αὐτοῦ συναθροισμένους νέους ἤσκει αὐτούς ὅσον ἦτο δυνατὸν τελειότερον καὶ ἀπεκαθίστα αὐτοὺς ἀγαθοὺς ἐπιστήμονας, τιμωμένους ὑπὸ τῶν κατοίκων τῶν χωρῶν τῆς ἑλληνικῆς γῆς, ἐν αἷς ἐγκατέ-

στάθησαν, ταῦτοχρόνως ἐζωογόνοι καὶ ὑπέκλειν εἰς τούτους τὸ εὐγενές ἐκεῖνο αἷσθημα τῆς φιλοπατρίας, τὸ ὁποῖον ἐνεγράφη εἰς τὴν καρδίαν παντὸς Ἑλλήνου, ἀπ' ἧς μάλιστα ἐποχῆς ἡ Ἑλλάς διὰ τοῦ Γερμανοῦ τῶν Ἑλλήνων Πατρῶν ὑψώσε τὴν σημαίαν ἐπὶ τῆς ἀγίας Ἀκύρας καὶ ὠρίστη νὰ πληρώσῃ τὸν προορισμὸν της. Ἐμύρφωσε λοιπὸν καὶ οὗτος χιλιάδας ἱατρῶν κατὰ τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν καρδίαν καὶ οὗτοι διασπαρέντες ἀνὰ τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα καὶ ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἑλληνικὴν γῆν, ἐξέπληρωσαν τὸ ἐκὺτων καθήκον ὡς ἱατροὶ καὶ διήγειρον τὸ ἑλληνικὸν αἷσθημα ὡς ἀπόστολοι.

Ἐὰν δὲ μεγίστη ὀφείλεται εὐγνωμοσύνη καὶ δι' ἀμαρῶντου στέφονται δόξης οἱ πρόγονοι ἡμῶν καὶ οἱ ἡγέται τῆς πολιτείας, ὅσοι ἠδυνήθησαν ν' ἀποτινάξωσι τὸν ζυγὸν τῆς τυραννίας ἐκ τῆς μικρῆς ταύτης γωνίας τῆς μεγάλης Ἑλλάδος καὶ ὅσοι συναγωνίζονται τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα ν' ἀπελευθερώσωσιν ἐκ τοῦ ζυγοῦ τούτου τοὺς λοιποὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν, δικαίως πρέπει νὰ ὀφείληται εὐγνωμοσύνη τις καὶ εἰς τοὺς διδασκάλους τοῦ ἔθνους, τοὺς ἐγγράσαντας εἰς τὴν διδασκαλίαν χιλιάδων νέων ἱατρῶν, παρεχόντων εἰς τοὺς πάσχοντας βάλσαμον τῶν δεινῶν αὐτῶν καὶ διασφαλίζόντων εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἑλλήνας τὸ εὐγενές τοῦτο αἷσθημα.

Ὁ Χαράλαμπος Πρετεντέρης Ἑλλάδος εἶχε καὶ ἑτέραν ἀρετὴν. Ἦτο ἀφιλοκερδῆς ἱατρὸς καὶ ἐμερῶναι οὐχὶ περὶ τῆς ὑλικῆς ἀμοιβῆς, ἢν οἱ πάσχοντες εὐγνωμοσύνης ἕνεκα παρέχουσιν εἰς τὸν θεράποντα ἱατρὸν, ἀλλὰ περὶ τῆς θεραπείας τῶν νοσοῦντων.

Ὁδδαιμίας ἐπιστήμης σκοπὸς εἶναι ἡ παροχὴ τῶν ὑλικῶν μέσων εἰς τοὺς μετερχομένους αὐτήν, πολλὰ δὲ ἦσαν εἰς τοὺς ἐξασκοῦντας τὸ θεῖον ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ, ὅστις διὰ τῆς μελέτης τῆς φύσεως ἐπέζητεῖ τὴν πρόληψιν καὶ τὴν καταστολὴν τῶν νοσογόνων αἰτιῶν, αἵτινες καταστρέφουσι τὸν ἄνθρωπον. Τὸν εὐγενῆ τοῦτον σκοπὸν καὶ κατενόει ἐπαρκῶς καὶ ἐπέζητησε πάντοτε ὁ Χαράλαμπος Πρετεντέρης Ἑλλάδος, παρέχων εἰς τοὺς εὐπόρους καὶ εἰς τοὺς πένητας ἴσην ἐπικουρίαν.

Εἶναι ὄντως ἀναντίρρητος ἀπόδειξις τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως τῶν κοινωνικῶν, τῆς ἐπιστήμης ἢ ταπεινώσεως. Καὶ ταπεινώσιν ἀληθῆ ὑπέχει ἡ ἐπιστήμη, ὅταν οἱ ἐξασκοῦντες αὐτὴν διαχειρίζονται ταύτην καθ' ὅν τρόπον ἄλλα πρὸς παραγωγὴν πλούτου ἐπιτήδεια μέσα οἱ μόνον τὸν χρηματισμὸν ἀναγράφαντες ὡς κύριον αὐτῶν μέλημα.

Πολλαπλῶν ὑπηρεσιῶν χρῆζουσι καὶ τὰ κράτη καὶ αἱ κοινωνίαι μεταξὺ δὲ τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων δὲν κατέχουσι τὴν τελευταίαν θέσιν αἱ ὑπηρεσίαι τὰς ὁποίας τῶν ἐπιστημῶν οἱ θεράποντες προσφέρουσι εἰς αὐτά. Ἐν κοινωνίαις μάλιστα νεκραῖς καὶ ἐν τῇ μέσῳ λαῶν, οἵτινες προωρίστησαν νὰ διακύνωσι μακρὰν ἔτι καὶ δύσβατον ὁδόν, τὴν ψυχικὴν καὶ πνευ-

ματικὴν αὐτῶν μόρφωσιν πρὸ πάντων κατεργάζονται τῶν ἐπιστημῶν οἱ θεράποντες.

Εὐχρηθῶμεν αἱ ἀρεταὶ αὐτῆς τοῦ ἀνδρός, δημολογοῦμεναι παρὰ πάντων ἡμῶν, καὶ ἐπιχύσωσι βάλσαμον παρηγορίας εἰς τὴν εὐγενῆ αὐτοῦ οἰκογένειαν, γενόμεναι δὲ ὑπογραμμὸς καὶ τηρήσωσιν ἀέθλιον τὴν μνήμην τοῦ ἐνκρέτου τούτου συναδέλφου καὶ ἱατροῦ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPHO-PHOS-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Νέῃ Ὑόρκῃ ὑπὸ τοῦ χημικοῦ
JAMES FELLOWS.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει·

Τὸ κυριώτερον τοῦ ζωικοῦ ὄργανισμοῦ συστατικόν, Κάλιον καὶ Τίτανον. Ὁξειδωμένους ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανῆσιον. Τονικά, Κινίνην καὶ Στρυχνίνην. Καὶ τὸ ζωϊκὸν ὀσμωτικὸν συστατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοταγῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάρεστον τὴν γαστρὶν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοϊκῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Μεγάλην ἐκτίσαστο ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ δ.κ. τὸ νόσημα τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίης βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ' ἤττον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰς καὶ ὀρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καὶ ὡς περιπτώσεις ἐνδείκνυνται ἢ τῆς ἐννευρώσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μάλα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ἄρτην, ρυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν ὀρεπτικῶν οὐσιῶν μεταβαίνει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς κατῆσεως.

Ἐκάστη φιαλὴ περιέχει 8 οὔγκιας, ἢτοι 50 περίπου δόσεις.

Ἐπίσκεπται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῆς κ. Κ. Ὀλυμπίου. Πᾶσα περὶ τούτου ἀγγελία ἄρισται μόνον διὰ τὰ ἱατρικὰ περιοδικά.

ΔΙΔΑΧΣΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

FATA L. ROSSENTHAL.

Σκευαζομένη εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Ἀδελφῆς ἐν Jena (Γερμανία)

ἮΙΟ R. SLUTZ.

Βραβευθεῖσα ἐν Βρυξελλαῖς, ἐν Ἀλλῃ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διέλυσις αὐτῆ ἐνέχει ἅπαντα τοῦ κρέατος τὰ ὀρεπτικὰ συστατικὰ πλὴν τοῦ λίπους καὶ τῶν νεύρων. Οὐδόλως διεγείρει πεπτομένη καὶ ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχων τῶν οὐδὲν ἕτερον στερεᾶς ἢ ὑγρᾶς τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, πρὸς δὲ κέκτηται γαστρὶν λίαν εὐάρεστον ὄπτιον κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης πολὺς μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεται ἐν τῇ συγγράμματι Sammlung, klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Volkmann ἀρ 62, καὶ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Wiel, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικοῖς Gesundheit ἀρ. 14. 1882. καὶ Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ καὶ τὸ Φαρμακεῖον Α. Τσεράχη. Ὁδ. Σόλωνος.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

Ἡ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιῶν.

Διαλαμβάνουσα

Περὶληψιν ἅπασων τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἱατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταγολογιῶν τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν· Τοξικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀνιχνεύειν τὰ δηλητήρια· Φαρμακευτικὰς δοκιμασίας· Φαρμακοποιῶν κτηνιατρικῆς, ὁμοιοπαθητικῆς· Θεραπευτικὸν ἐγκόλπιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα· γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

ἮΙΟ DORVAULD.

Ἐκδοσις 10η ἐντελῶς ἀνασκευασθεῖσα· ἐκ 1000 σελ. κείμενον. Σχήματα ἐν τῇ κειμένῳ. Ἐξένη ὀνοματολογία.

Ἐπίσκεπται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Γαληνὸν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ὁδ. Πινακοτῶν 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς EASTERN AGENCY-Karakuey Deirmen Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἡφημερίδας. Αἶδει ἐμπορικῶς πληροφορίας περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει ἐπὶ τῇ αἰτήσεσι εἰς τὰ ἐν Εὐρώπῃ καταστήματα τοὺς καλλιτέρους ἀντιπροσώπους διὰ

τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Ἑδρώπης καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ πάντες εἶδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κκ. ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

Νικοσίδη. — Ἀντίδοτον κατὰ τῶν κακῶν τῆς νικοτιανῆς εἰς τοῦς καπνίζοντας ἀποτελεσμάτων. Εὕρεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ Διευθύνσει τοῦ Γαληνοῦ.

Παροραμάτων διορθώσεις

Εἰς τὰ περὶ ἀσθματος τοῦ κ. Βλαχοπούλου.

Ἐν Σελ. 109	Στ. 21	Ἀντὶ τοῦτο	Γραφ. τοῦτο
» » »	» 23	» ἐγγυνομένων	» ἐγγεομένων
» » »	» 29	» ἀλισμένου	» ἀλεσμένου
» » »	» 37	» φυλασσόμενα	» φυλασσόμεναι
» » 121	» 11	» τῆς λυρυγγαίας	» τῆς τοῦ λάρυγγος
» » 122	» 2	» ἦτοι	» ἦτις
» » »	» 7	» ῥογγάζων	» ῥεγγάζων
» » »	» 37	» βρωμικόν	» βρωμιοειχόν
» » 123	» 21	» διυγράσεων	» μορίων διυγράσεως
» » »	» 25	» ἐπίσταται	» ἐφίσταται
» » 140	» 8	» κοίλης	» κοίλην
» » 154	» 6	» καὶ συνεσχυμένον	» εἰς συνεσταλμένον
» » »	» 38	» ἢ διὰ χρωστικῆς βλῆς	» ἢ διὰ χρωστικῆς β- λῆς (pigmentum) (ἀκολουθεῖ)

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Περικλέους Πατριίου. — Τὰ πάθη τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν. — Τόμος Α'. — Ἐν Ἀθήναις. 1885. Δρ. 12.
Τοῦ αὐτοῦ. — Περὶ τῶν τραυμάτων καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν. — Μέρους Α' καὶ Β'. — Ἐν Ἀθήναις. — Δρ. ἐν ὄλφ 15.

Dr. Νιμεύερου. — **Βιδικὴ Νοσολογία καὶ Θεραπευτικὴ.** Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ καὶ διὰ σημειώσεων καὶ προσθηκῶν ἐπανεληθείσα, ὑπὸ **Γ. Καραμήτσα.** — Τόμος Δεύτερος. — Ἐν Ἀθήναις 1885. — Δρ. 18.